

(Απομαγνητοφώνηση όσων άκουσαν οι μαθητές της ΣΤ΄ τάξης του 8^{ου} Δημοτικού κατά την επίσκεψή τους στη Βιβλιοθήκη μας όπου παρακολούθησαν εκδήλωση αφιερωμένη στο έργο του μεγάλου ζωγράφου. Τα παιδιά έφυγαν αφήνοντάς μας τις χαριτωμένες «στιλ βαν Γκογκ» ζωγραφιές τους και τις καλύτερες εντυπώσεις).

Βίνσεντ βανΓκογκ: Ένας μεγάλος ζωγράφος του 19^{ου} αιώνα.

Όταν πρωτοβλέπει κανείς έργα του Βίνσεντ βανΓκογκ αναρωτιέται μήπως αυτός ο ολλανδός ζωγράφος είχε πρόβλημα όρασης. Στον πραγματικό κόσμο δεν βλέπουμε δέντρα βιολετιά, νυχτερινούς ουρανούς με άστρα σαν στρόβιλους, ή αστραφτερά ηλιοτρόπια όπου κάθε πέταλο ξεχωρίζει με τη δική του κίνηση. Αυτό συμβαίνει γιατί η τέχνη είναι θέμα οράματος, αντίληψης του κόσμου αναλόγως τον άνθρωπο κι όχι φωτογραφική αποτύπωση της πραγματικότητας. Πάντως, το σίγουρο με τον βαν Γκογκ είναι πως το έργο του έχει την ικανότητα να γοητεύει ακόμα κι ανθρώπους άσχετους με την τέχνη, για παράδειγμα παιδιά που δεν έμαθαν ακόμα την ιστορία της ζωγραφικής.

Με τα κριτήρια ενός καθημερινού ανθρώπου ο βανΓκογκ θα μπορούσε να θεωρηθεί μια σκέτη αποτυχία: Απέτυχε στις οικογενειακές του σχέσεις. Απέτυχε στο να εφαρμόσει τις ιδέες του ένα σύντομο διάστημα κατά είχε διοριστεί ιερέας σε μια κοινότητα ανθρακωρύχων, ιδέες γεμάτες αλληλεγγύη για τους φτωχούς. Απέτυχε όταν προσπάθησε να δημιουργήσει μια κοινότητα καλλιτεχνών στην Άρλ, μια πόλη της νότιας Γαλλίας. Όσο ζούσε, από τους εκατοντάδες πίνακές του κατάφερε να πουλήσει μόνο έναν ο οποίος ονομαζόταν «Το κόκκινο αμπέλι».

Η μεγαλοφυΐα του αναγνωρίστηκε μετά θάνατον και σήμερα έργα του βρίσκονται σε πολλά μεγάλα μουσεία. Έτσι φτιάχτηκε ένας μύθος γύρω του, για τον βασανισμένο καλλιτέχνη, που ο κόσμος τον περιφρόνησε, πέθανε πάμπτωχος και άσημος κι άλλα τέτοια μελοδραματικά. Ο ίδιος όμως δεν ήταν καθόλου μελοδραματικός: Εργαζόταν σκληρά, είχε σύστημα και, παρά τα προβλήματα υγείας που τον βασάνιζαν μια ζωή, είχε αφιερώσει τον εαυτό του στην τέχνη του.

Πιστός στην παράδοση της ολλανδικής ζωγραφικής, αγαπημένο του θέμα είχε τα τοπία. Μα τι τοπία ήταν αυτά! Να τα βλέπεις και τα μάτια σου ν' ανοιγοκλείνουν προσπαθώντας να πιάσουν όλες τις συναρπαστικές λεπτομέρειες: Χρυσαφένια στάχνα να κυματίζουν, ελαιόδεντρα στραβωμένα από τον άνεμο, σύννεφα σαν άσπροι δράκοι στον ουρανό, κυπαρίσσια βαθυπράσινα σαν οβελίσκοι! Και λουλούδια, πολλά λουλούδια. Τα αγαπημένα του ήταν τα ηλιοτρόπια και οι ίριδες που τα ζωγράφιζε με πηχτές, ανάγλυφες πινελιές προτού προλάβουν να μαραθούν. Έφτιαξε επίσης τις πορτρέτα κάποιων ανθρώπων που ήταν πολύ καλοί μαζί του. Του μπαρμπα-Ταγκί, ενός εμπόρου που έδινε χρώματα και πινέλα σ' όλους τους απένταρους ζωγράφους του Παρισιού. Του Ζοζέφ Ρουλέν, του καλόκαρδου ταχυδρόμου της Άρλ ο οποίος του έφερνε γράμματα και επιταγές από τον αγαπημένο του αδελφό, τον Τεό. Και μάλιστα τον έφτιαξε τόσο επιβλητικό με τη γενειάδα του και τη μπλε στολή του σαν να ήταν κανένας ναύαρχος κι όχι ταπεινός υπάλληλος! Του γιατρού Γκασέ που τον φρόντισε όταν πήγε στο νοσοκομείο.

Αξίζει να ψάξουμε σε λευκώματα και βιβλία ζωγραφικής για ν' ανακαλύψουμε από τώρα τα έργα αυτού του σπουδαίου καλλιτέχνη. Κάθε φορά που βλέπουμε θα μας χαρίζουν απόλαυση και έμπνευση που θα ομορφαίνει τη ζωή μας.